

bredt spektrum for at nedsætte trafikkenes CO₂-belastning. Vi skal f.eks. have mere gods transporteret pr. jernbane.

Landbrugets miljøbelastning skal nedsættes via reduceret udvaskning af næringsalte, herunder navnlig kvælstof. Det får vi lejlighed til at diskutere, når udnyttelsen af kvælstofindholdet i husdyrgødningen vurderes i forbindelse med bæredygtighedsplanen om kort tid.

Da vi i 1991 gjorde genanvendelsesloven samt lov om olie- og kemikalieaffald til en integreret del af miljøbeskyttelsesloven, blev der skabt hjemmel til at gribe ind over for affaldsdannelsen og forbyde bestemte materialer i produkter, varer og emballager; dette skete for via renere teknologi at sikre størst mulig genanvendelse, og samtidig blev affaldsreduktionsmålene konkretiseret.

Socialdemokratiet finder det nødvendigt at udfase en række giftige stoffer inden for landbrugs- og industrivirksomhed. Det er en kæmpeopgave, fordi ca. 2.000 stoffer, hvoraf der bruges mere end 1.000 t om året inden for EU-området, ikke er risikovurderet. EU og medlemslandene har igangsat undersøgelser for at få de stoffer vurderet med henblik på eventuelle begrænsninger eller forbud.

At det ikke er uden problemer at få forbudt giftstoffer, viser den kendsgerning, at vi stadig ikke har fået forbudt hormonmidlerne i form af de såkaldte fenoxysyrer, hvoraf der er fundet rester i grundvandet.

Når man er oppe mod den kemiske industri, er der enorme økonomiske interesser at slås med. Ikke desto mindre vil Socialdemokratiet arbejde hårdt for, at disse stoffer, som jo også omfatter østrogenlignende stoffer, bliver udfaset af markedet så hurtigt som muligt.

Miljøet betyder noget for hver eneste borger. Hvis CFC-gasserne nedbryder ozonlaget, og solens ultraviolette stråler får frit spil, mangedobles risikoen for hudkræft. Hvis luftforurening og indholdet af benzen i Københavns gader stiger voldsomt som følge af for mange biler, går det ud over sundheden. Hvis der er en mængde giftrester i drikkevandet, bliver mennesker syge af at drikke det. Her er vi på lokalt niveau, men også på andre niveauer skal vi diskutere miljøpolitik og dansk miljøpolitik.

På den tredje europæiske miljøministerkonference i Sofia for kort tid siden viste Danmark som også tidligere et godt eksempel. Politikken skrev, og jeg citerer:

»På konferencen placerede Danmark sig som et af verdens førende lande på miljøområdet, da miljøminister Svend Auken fik miljøministrene fra de mere end 40 lande med på en række danske forslag til at forbedre miljøet i Østeuropa. Her er vi, ligesom når vi yder miljøbistand i den tredje verden, med på globalt niveau og endda rigtig godt med.«

Og det illustrerer det, jeg startede med, at det er, fordi vi tænker globalt, men også handler lokalt.

Hans Christian Schmidt (V):

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak til ministeren for redegørelsen.

Når man ser på forsiden af bogen »Natur- og miljøpolitisk redegørelse 1995« kunne man få det indtryk, at fotoet skal forstås i overført betydning. Som jeg ser det, er det et edderkopspind, og det kunne symbolisere det trådned, der er af love, bekendtgørelser og vejledninger osv. Edderkoppen kunne så være politikerne og de offentlige myndigheder. De har en lov for hvert område og en regel for hver handling, og trådene strammes, hvis nogle ikke kan gennemskue alle retningslinjerne. Jeg tror desværre også, at en stor del af befolkningen har den oplevelse af politikerne og myndighederne. Det må vi have ændret.

Det er Venstres opfattelse, at vi skal have det optimale ud af de miljøtiltag, vi foretager. Venstre har den opfattelse, at befolkningen også er interesseret i at forbedre miljøet, og derfor bør vi også starte med at bygge bro til befolkningen. Vi må skabe klarhed og overskuelighed i lovgivningen og i bekendtgørelser. Vi må udvise respekt for andres værdier, holdninger og synspunkter; kun på den måde kan vi være med til at skabe en gensidig tillid, der er grundlaget for, at vi sammen kan løse opgaverne.

Miljø- og energiministeren introducerer begrebet økologisk råderum; det er grænserne, som ministeren vil sætte for menneskets brug af naturens ressourcer. Det økologiske råderum er de overordnede rammer for samfundets udnyttelse og påvirkning af naturens kredsløb.

Umiddelbart virker begrebet økologisk råderum som en ganske enkel konstatering af, at der er grænser for, hvor meget forurening naturen kan tåle. Men miljø- og energiministeren bruger begrebet politisk, han gør økologisk råderum til et spørgsmål om en verdensomspændende omfordeling af velstand. Ministeren lægger op til, at der skal føres miljømæssig fordelingspoli-